

ERDELYI ÉLET

POLITIKAI,
TÁRSADALMI,
MŰVESZETI ÉS,
KÖZGAZDASÁGI
HETILAP

TARTALOM

Elrontott élet

Uj vizsgálatot rendelt el a pénzügyminiszter a volt Erdélyi Hitelbank ellen

Európa kórképe egy Aradra érkezett német levélben

Hatóság elleni erőszak

Gyuszi elment katonának — örökre

Petschauer nem lehet bajnok

Strófák egy vékonylábu urilányhoz

A szenvedélyes könyvgyűjtő

És megint a moly

Elhozzák az uj felöltőt

Rádióhírek. Foto Élet. Humor stb.

Arad, 1931
máj. 11.

ARA 20 LEI.

XX. évf.
14. sz.

Olcsó nap a Simay-fürdőben!

Minden héten **pénteken** ugy nőknek, mint férfiaknak **minden fürdő** (gőz-kád-vizgy) **csak 30 Lei**

II. o. kádfürdő mindennap 30 Lei

Erika

IDEAL, UNDERWOOD

és hordozható

írógépek

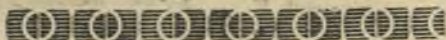
ujak és használtak állandóan rak-táron. — Nagy javító műhely!

Császár,

A R A D, Strada Bratianu No. 2.
Minorita-palota — Telefon 393. -o-o-

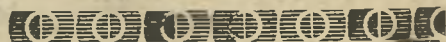
WEISZ LIPÓT FOTOSZALONJA

Bulevardul Regina Maria No. 22.
(Dáciával szemben) — Gyermekek-, por-
trait és interieur felvételek a legszebb
kivitelben eszközölköttek.

ARAD legkellemesebb
szórakozóhelye a

Városi Kávéház!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre . . . 600 lei

Félévre . . . 300 lei

Negyedévre . . . 150 lei

Az egyes szám ára 20 lei

Ó-Romániában . 20 lei

Jugoszláviában 4 dinár

Csehszlovákiában 4 c. k.

Amerikában 1 évre 5 d.

Telefonszám 520.

Megjelenik minden hó 1-én, 11-én és 21-én. Hirdetések közvetlenül a kiadóhivatalhoz küldendők vagy bármelyik hirdető iroda útján is feladhatók. A hirdetések díja szövegoldalon 8 lei, hirdetésoldalon 6 lei négyzetem-ként. Nyílttér rovatban 50 lei, szövegközi részben 32 lei a sordij. Ünnepi számokban a hirdetések és egyéb közlemények ára 50 százalékkal magasabb.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: ARAD, Str. Cloșca (Szent László-ucca) 2.

Előfizetési árak egy évre: vállalatoknak, nagykereskedőknek és külföldre 1000 lei, nyugdíjasoknak, köztisztviselőknek 300 lei.

Elrontott élet

Sikerült-e a szovjetnek az ötéves gazdasági terv végrehajtása? Ezen tépelődnek a kapitalista államok, de miközben ludbört kap a hátuk, mindent elkövetnek, hogy sikerüljön.

BCU Cluj / Central Un

Mit jelent a siker? Azt, hogy két-három év multán a szovjet termelése tökéletesen meg lesz szervezve és nem-hogy bevitelre szorulna, hanem ipari és agrárterményeivel elárászhatja a világot. Jó elláthatván lakosságát bent oltathatja a forradalom tüzeit, a ki-

vitelből eredő jövedelmével pedig forradalmasíthatja az egész világot. Emellett hadseregét is tökéletesen felszerelheti s amint alkalmasnak találja az időt, megindíthatja a fegyveres támadást és elpusztíthatja az európai civilizációt. Ez a veszedelem nem agyrém, hanem pontos számítással kidolgozott pokolgép, amelynek kiviteléhez a szovjetben bőségesen van anyag és nyers erő, fanatizmus, elszántság és rabszolgahad. Ami pedig hiányzik, tehát a tőkét és a kapitalizmus találmányait, adja az elpusztításra szánt világ.

Csirájában elfojtotta volna az orosz ötéves tervet a kapitalista államok pusztá elzárkózása. Csakhogy a kapitalizmus bölcsességét elvakította a falánkság, odaadja a tőkét, a gépeit, a tudósait, sőt még a fegyvereit is a szovjetnek pillanatnyi haszon fejében és nem törődik vele, hogy a

Rögtön szépít a világhírű
»Margit«-crem
G E A - K R A Y E R T I M I Ş O A R A

megélesített kés ellene fordul. Abban tehát a veszedelem, hogy a kapitalizmus ilyen bölcsen falánk és ilyen előrelátóan vak és inkább dajkálja a támadó erőt, semhogy kivédené.

Előljár a kapzsiság szentelenségében Amerik. Igen hivatalosan már ráncolja a homlokát, nem tetszik neki sehogyan, hogy a szovjet a tőle szerzett gépekkel veri a világpiacon. Hanem amellet enged, hogy a magántőke a szovjetben óriási gyárakat létesítsen és azokat ellássa tervező szakemberekkel, akik szolgálják a megnemesítő hadviselést saját hazájuk ellen. Ki merné azonban azt mondani, hogy Amerika Fordja büntársa egy szervezett világgyilkosságnak! Nem, ő nem végez semmiféle gyilkos munkát, csak a tört adja hozzá.

Az utolsó emberöltő idején rengeteg bajunk telt ki az amerikai fészekből. A hetvenes évektől kezdve a világháboruig kiszivta Amerika a munkaerőnkét és nyakunkra küldte az olcsó búzát. (Volt olyan év, mikor kivándorlókban több embert veszítettünk, mint Mohácsnál). A világháborút elvesztettük úgy, hogy attól koldulunk. Hadiiparával mérhetetlen pénzt szerzett, magához szedte a világ aranykészletének egyharmadát. Felgyűjtött anyagi erejével tulfejlesztette iparát, mezőgazdaságát s az áruk özönét árasztja Európába, most pedig segít az orosz szovjetnek, hogy ugyanezt tehesse. Hirdette a költözködés jogának szabadságát, hogy kicsapalhassa Európa vérét, míg szüksége volt munkásokra; most aztán, amin halljuk, kiszorítja munkásainkat, a kihasznált izmokat és csontokat, miután már feleslegesek, visszaküldi, nyakukban a koldustarisznyával. Jó félszázad óta Amerikától csak főfájást kapunk.

Az amerikai gazdasági nyomás betege egész Európa. A túltermelés voltaképpen Amerikának ide áthárított problémája, mert az európai agrártermelés vigan üthetné össze bokáit, ha tengerentuli verseny nem szorítaná. És nem elég bajunk Amerika, most már a vörös Ázsia gazdasági ereje is ránk támad. Nem engedik kívülről élni a vén Európát, de talán nem is érdemli meg már az életet. Mert víz és tűz közé szorítva nem hogy egyesülne közös védelemre, hanem a vízben, amely elfogja árasztani, apró halakra horgászik s a tüznél, amely elfogja égetni, sütögeti a pecsenyéit. Belső életében pedig az egyes államok között olyan embertelen ellentéteket igyekszik állandósítani, amelyek szükségképpen arra vezetnek, hogy egyik állam a másiknak gyengülésében vagy pusztulásában keresse üdvét. Hogyan is tudna közös védelemre egyesülni egy ilyen Európa?

Igaz, van egy közös szervezete a békerend védelmére, a népszövetség, — afféle nemzetközi hangfogó, egy nagy fül, amelynek azonban nincs szíve ahoz, hogy bevegje az igazságot és nincs karja, hogy megvédje. Csak arra vigyáz ez a pásztor, hogy a győztes hatalmak vetésére rá ne hajtssanak semmiféle idegen jószágot, — a zselléreknek viszont

jogot ad, hogy panaszkodhatnak, míg a torkuk bírja. Idáig csak könnyű dolga van, de mit csinál majd, ha az uraságok kapnak össze? Ime, itt van a francia-német párviadal. A francia politika, hogy megbénítsa a német vetélytársat, ennek szövetségessét: az osztrák-magyar monarchiát felbontotta, összetörte, szétszórta. És mi az eredmény? Most a német-osztrák vámunióknak már kezdetleges terve miatt is félre verte a harangot, az angol sajtó pedig, amely jó messziről megszokta érezni a puszkaporszagot, máris inti a kormányát, hogy hagyja ott a Nepszövetséget minden obligóival együtt, mert holmi újabb, rut európai verekedésben egyetlen angol katona életét sem szabad kockáztatni. Anglia szíve Londonban van és nem Genfben. Lám, ők is így beszélnek, hát mi mit mondjunk!

Nincs hát más mentő gondolat Európában, mint örködni a temető kapujában, hogy az elföldeltek ki ne léphessenek a sirból, vigyázni a győztesek zsákmányára, megtiltani a leverett államoknak egymás kiségitését és kergetni őket tovább a kétségbeesés karjaiba? Vérözönre és pusztulásra van ítélve Európa, ha nagyhatalmai nem teremtenek békét, aminek alapfeltétele a becsületes békerevizió. Hanem hát ma még inkább a háborus veszedelmekkel komáznak, semmint ezt megtegyék.

Ilyen Európa zsellérjének lenni utolsó dolog. Nem más a mi sorsunk, mint tudatnak lenni egy lefűlt idegrendszerben, gondolkodni a rögeszmések és a dühöngők házában s kivédeni a tombolásokat, vagy utazni léggömbbel áramlatok és örvények között, a szelek szolgájaként. Mily parányi a mi akaratum azokhoz a hatalmas erőkhöz képest, amelyek Európa népeit végzetük felé viszik! Ilyen időjárásban a nemzet gondviselése a vezetők esélyességében van, akiknek meg kell találniok azokat az áramlatokat, réseket és vészkijáratokat, amelyeken át életünket és jövőnket menthetik. Kifelé éber őrállás, befelé rend, ez a legkevesebb és legtöbb, amit tehetünk.

Az ujkori viszonyok között gazdasági és politikai életünk nem mérhető a régi szemszögből. Bajokat szenvedünk, melyek Európa vérkeringési zavaraiából keletkeznek.

—y—a.

NE MULASSZA EL

ezen soha vissza nem térő kedvező alkalmat és

VÁSÁROLJON ESERNYŐT, naper-nyót a
„TRANSILVANIA“

Esernyőáruházban, ahol nemcsak a tüztől megmentett, hanem az összes hibátlan és a legjobb minőségű ernyőket hallatlan olcsó árban árusítjuk. Győződjön meg áruinkról!

Uj vizsgálatot rendelt el a pénzügy-miniszter a volt Erdélyi Hitelbank ellen

A régebbi eljárás 18 milliónyi adóeltitkolást állapított meg. Ezzel az összeggel nemcsak az államot, hanem a részvényeseket is megkárosították. Ki fizesse a büntetést ?

Nagy meglepetést keltett néhány hónappal ezelőtt az a vizsgálat, melyet a pénzügyi hatóságok a volt Erdélyi Hitelbank, most Societate Bancara Română ellen folytattak le

adóeltitkolás miatt. A pénzügyigazgatóság szerint a bankok jövedelmét nem nagyon nehéz megállapítani. Jelentősebb összegek elrejtése s adó elől való elvonása majdnem lehetetlennek mondható, lényegtelen jövedelmek meg nem adóztatását pedig egyetlen nagyobb intézet sem kockáztatná meg. Ilyenformán mindenki magától értetődőnek tar-

totta, hogy az Erdélyi Hitelbank ellen lefolytatott vizsgálat eredménytelenül végződött és hogy a feljelentők ellen bünvádi eljárás tétetett folyamatba.

A szenzáció kezdett már a feledés homályába merülni, amikor e hét egyik napján váratlan fordulat következett be. A pénzügyminisztériumból leirat érkezett Taranu vezérfelügyelőhöz, akit újabb vizsgálat lefolytatásával biztak meg. Az intézkedés alapja — információink szerint — egy

ujabb feljelentés,

mely pontosan megjelöli hol, mikor és milyen összegeket vontak el nemcsak az adózás alól, hanem egyszersmind a részvényesek elől is.

A feljelentés szerint

nem lehet egyszerű adóeltitkolásról beszélni jelen esetben, amikor a jövedelmeket azért nem adózták meg, mert azokat egyes igazgatók álnévvél jelölt számláin könyvelték el és azokkal magát a bankot is megkárosították.

A miniszteri leirat kapcsán kiderült az is, hogy *a régebbi vizsgálat sem volt eredménytelen, sőt 18 millió lei meg nem adózott jövedelmet állapított meg az Erdélyi Hitelbank könyveiből.*

Az esetről annakidején jegyzőkönyvet vettek fel, melyre a Bancara vezetősége különböző észrevételeket tett. Csupán a büntetés kiróvása maradt el szerfölött érdekes okokból.

Taranu pénzügyi vezérfelügyelő, a vizsgálat lefolytatója, nagyon problemetikusnak találta az előállott helyzetet. Nem tudta ugyanis, vagy nem akarta eldönteni azt az elvi kérdést, hogy kire, vagy kikre rovandó ki a büntetés jelen esetben.

Kétségesnek találta, hogy az elkövetett tettért ki felelős az állammal szemben. A törvényes jogutód : a Societate Bancara Română-e, vagy pedig az Erdélyi Hitelbank igazgatósága?

Miután ilyen eset még nem fordult elő és elvi megállapításról van szó, Taranu vezérfelügyelő a pénzügyminisztériumhoz fordult és felettes hatóságát kérte a kérdés eldöntésére.

Valószínűleg politikai okok késleltették az ügy elintézését, mert csak most érkezett meg az új vizsgálatot elrendelő végzés, arra azonban nem jött válasz, hogy kit terheljen a felelősség. Erre vonatkozólag Taranu vezérfelügyelő legközelebbi bukaresti útja alkalmával személyesen adja fel a kényes kérdést felettes hatóságainak.

Munkatársunk felkereste ezen ügyben a Societate Bancara aradi igazgatóját, akitől a bank állásfoglalására nézve kért felvilágosítást *Friedland igazgató* szerint az ügy nem tartozik hatáskörébe, afölött egyedül a bukaresti központ van hivatva dönteni. Egyébként ő a vizsgálat idejében még nem is volt Aradon s így annak részleteit nem ismerheti.

Közelálló körökből mégis megtudtunk annyit, hogy a Societate Bancara álláspontja az : hogy ha a vizsgálat eredménye megfelel a tényeknek, illetve a vállalat is kárt szenvedett az eltöltött összegek miatt, akkor természetesen minden tekintetben a régi igazgatóság felelős. Jogászok véleménye szerint a kincstár a jogutód Societate Bancara ellen fog fordulni, a büntetést a nagy német-román bankon fogja behajtani és a pénzügyintézetre bizza, hogy viszontkeresetet indítson azok ellen, akik megkárosították.

Az állam ilyen esetben nem a bűnösöket keresi, hanem kárát igyekszik behajtani.

Lendvay Ferenc

Felhívjuk

azon t. vevőinket, kik ápr. 17-én cégünk aradi fióktelepén vásároltak, hogy pénztári szelvényeikkel pénztárunknál **jelentkezzenek, hogy szelvényeiken fel-tüntetett vásárlási összeg felét bonban visszafizethessük.** Eme bonokat ismételt vásárlásnál készpénzfizetesként bármikor elfogadjuk. A szelvények beváltása e hó végéig történik

Egyben felhívjuk a t. vásárló közönség figyelmét, hogy központunk áldozatokat nem kimélve eme világvárosi módon is kedvezni akar vevőinknek és ezt az igen nagy előnyt május hóra is biztosítjuk, melynek határnapját június első napjaiban hasonló módon fogjuk tudatni.

Tisztelettel

„FIBRA“ férfi-, női- és gyermek-konfekció telepe :: ::

Európa kórképe egy Aradra érkezett német levélben

„Utat keresek, de ha nem találok: vágok magamnak!”

Ujságcikkek, regények, tudományos művek serege jelenik meg naponta, melyek mind a Ma hú kórképét akarják elélni tární. Irányok, elvek, eszmék és jelszavak furcsa kaoszba kavargó előttünk. Mindegyik csálhatatlannak vallja magát, de egyik sem tud kivezető utat mutatni a világválság posványából. Aradon, Pesten, Bécsben, Berlinben munkanélküli intellektuellek százai ülnek a kávéházi asztalok körül, akik mind telve vannak megváltó ötletekkel, melyek segitenének mindenkin, ha keresztülvinnék őket. Mindenkinék helyzetét meg tudnák javítani, csak a saját magukét nem bírják. Szakértőkből álló miniszteriumot ma akármelyik nagyobb város kávéházaiban össze lehetne állítani néhány perc alatt, de pillanatnyi segítség, sőt enyhülést sem tud kitalálni senki az állásnélküli intellektuellek nyomorgó családjainak. S a keleti Rém lassan kiterjeszti vörös szárnyait a lomha ködben poshadó Európa vonagló holtteste fölé...

Ennek a keserves Mának kórképéhez találtunk ma egy érdekes dokumentumot. Nem is kellett messze fáradni érte. Egy előkelő aradi magyar ur íróasztalán feküdt. Kis kék boríték, benne egy nyomtatott levél három melléklettel. Ezt a levelet mindenkinék el kellene olvasnia, ez a levél a mi korunk csodás szörnyszülöttje, ez a levél az 1931. évi Európa kórképe és kórképe.

Bélyegén Hindenburg: Deutsches Reich, 5 Pfennig. A postabélyegző: Trier a. d. Mosel. Feladó: Walter Polzin, Windmühlenstrasse 4. Postafiók 443.

Polzin Walter, a Ma gyermeke 21 éves és a Mosel melletti Trierben lakik, a Szélmalom-uccában. Nem messze, mindjárt a második házban, 4. szám alatt. Polzin Walter levelet irt, ki is nyomatta 5 kvart alaku oldalon, három melléklettel. Polzin Walter tud levelet írni, Polzin Walter ezen az öt oldalon megírta a legnagyobb, legkimerítőbb, leg-hűbb kórképét a Ma szellemének, mely körülöttünk lebeg láthatatlanul.

Igen Tisztelt Uram! — így kezdi levelét a reménydus német ifju s mindjárt a megszólítás alatt közli mottóját: „Utat keresek de ha nem találok: vágok magamnak!” Ezután következik a bevezetés. „Tartalmatlan levelekkel csak időnket pocsékoljuk” — kezdi Polzen s arra kéri az olvasót, hogy az ő leveléről ne mondjon ítéletet, mig elejétől végig el nem olvassa. Azt kívánja, hogy odahaza, munkaidő után, kényelmes helyzetben fogjanak olvasásához, hogy ne gátolja

semmi második kérésének teljesülését: tudniillik, hogy „leolvadjanak a szép, erős emberi szívet takaró jégtömbök.“ Mert az ő levele „kolduló irás“, de nem összeszedett, kitalált érvek halmaza, hanem a szintiszta valóság tartalomdus sorai. Valamivel lejobb felvilágosít arról, hogy egy szerencsétlent kell megmenteni a romlástól, azaz hogy inkább egy család jövőjét. Walter Polzin senkit sem akar „egy még megmenthető boldogság gyilkosává tenni“. Vastagbetűs írással mindjárt meg is kérdezi: „*Vagy talán Ön is a sors büntársául akar szegődni azáltal, hogy nem olvassa végig ezt a levelet?*“ Ezután a Szentírást, majd az amerikai milliárdos Rockefeller szavait idézve érvek tömegét sorakoztatja fel, melyek mind azt bizonyítják, hogy az ő levelét el kell olvasni az első szótól az utolsóig.

Ez a bevezetés, mely után a tulajdonképeni levél kezdődik ismét a fenti megszólítással. Ide nyomatta fényképét is. Polzin Walter jólöltözött, csinos, szőke fiatalember. Kissé szemrehányó tekintettel néz ránk, szinte kényszerít a továbbolvasásra.

Megírja a maga és a családja élettörténetét. Megtudjuk, hogy apja kishivatalnok Keletporoszország egy vidéki városkájában, akinek 10 gyermeke közül Walter volt az ötödik. 1910. január 25.-én született. 14 éves korában kereskedelmi pályára ment és a jogi doktorátust akarta megszerezni. De fiatalabb testvérei részére kellett a pénz s neki félbe kellett szakítani tanulmányait. Ekkor egy nagy kereskedelmi vállalat gyakornoka lett, ahol kitűnően végzett és elég jó pozíciót szerzett. Erről bizonyítvány másolatait közli germán alapoossággal. Állását azért hagyta el, hogy külföldön szerezzen további tapasztalatokat. Beutazta Hollandiát, Francia- és Spanyolországot, majd Németországba visszatérve Trierben, a Rajnavidéken telepedett le, ahol barátai támogatásával él szeptember óta. De most már nem megy tovább. Nem élhet így, folytatni akarja tanulmányait, erre kér segítséget. Legjobban bántja azonban, hogy szüleit bajba keverte, mert adósságot csináltak azért, hogy ő külföldre mehessen. Családja a tönk szélén áll. Kiskoru hukai a legnagyobb nyomornak néznek elébe. Ugy hiszi: őmiatta. Nem kívánja senkinek azt a felkiállapotot, amibe került. Utolsó jó ruhadarabjait adta el, abból teremtette elő a pénzt, amibe nyomtatványai kerültek. Ebben van utolsó reménysege. Most várja a beérkező pénzeket „kiváló tisztelettel“.

A levél első melléklete családjának kísérő levele, melyben saját nyomorukat írják le: a tisztességes szegénységet, melyet összeomlással fenyeget az akaratlanul felszaporodott adósság. Megmentésükért kiáltanak a jószívű emberekhez. Szomorú és sorsterhes órában „hú német üdvözléssel“.

A második melléklet a német postatakarékpénztár befizetési lapja, mellyel az összegek beküldését kéri annak pontos megjelölésével, hogy az adományozó mennyit szán Polzin Walter tanulmányaira és mennyit családja felsegítésére. Bá-

mulatos! A harmadik melléklet egy levelezőlap, melynek segítségével az átutalt összeg avizálását kéri „a rend kedvéért“.

Azt hisszük, Walter Polzinnak sikerülni fog. Meg is érdemli. Aki ilyen alaposan, ilyen körültekintően és ennyi önbizalommal bonyolítja le segítségkérő akcióját, megérdemli, hogy a kereskedelmi pályán boldoguljon. Polzin Walterek körül forog a világ, Polzin Walterek forgatják a világot.

Ha egyáltalában létezik ez a Polzin Walter. Mert az sem lehetetlen, hogy arra volt csak kíváncsi valaki, mire képes a világ szive 1931-ben. „A világ szive!“ Mi is kíváncsiak volnánk, képes-e egyáltalában ez a „sziv“ valamire az Ur 1931. kinkeserves esztendejében.

Argus.

Hatóság elleni erőszak

(Törvényszéki riport)

Szombat délelőtt, amikor odakint az uccán friss napsugarak kacérokodtak a járókelőkkel, az elnök ur kezébe vette a soronkövetkező aktát s mondta:

— Hatóság elleni erőszak . . .

Komoly dolog. A tanács tagjai felfigyeltek, a közvádlo pulpitusán az ügyész szigorúan ráncolta a homlokát.

A teremszolga neveket kiabált a folyosón. Mindenki a bejárat felé nézett, bírók, ügyész, hallgatóság.

Hatalmas, délceg, gyönyörű szál rendőr lépett a terembe. A hatóság, aki ellen erőszakot követtek el.

Után lassan, mankóra támaszkodva bevánszorgott egy vézna, töpörödött kis zsidóember. A vádlott.

Kint a napsugarak bukfenceztek és bent a komoly tárgyalóteremben mindenki nevetni kezdett, bírák és hallgatók, még az ügyész ur homlokán is vidámra görbültek a ráncok.

Hát ez a százalmas külsejű figura, ez erőszakoskodott a rendőrrel, aki jófajta piros egészség virított, mint a rózsa.

Derűtség után kezdődött a kihallgatás. A vádlott nyugalmazott vasutas. A rendőr viszont külvárosi uccákon szokott posztolni. A vád tárgyává tett bűncselekmény napján éppen a szokott posztján vigyázott a rendre.

— A posztomon álltam, — vallotta rendőri jelentések pontosságával a sértett — mikor egy általam ismert egyén közölte velem, hogy a szomszédos ház padlásán valaki felakasztotta magát. Azonnal odarohantam kivont karddal.

Ezt az elnök ur nem értette. Hogy miért kellett kivont karddal rohanni az akasztott emberhez. A rendőr megadta a felvilágosítást:

— Hogy késedelem nélkül levághassam a kötélről.

Az ügybuzgó rendőr azonban még így is későn érkezett. Az öngyilkosjelöltet már levágták a házbeliék. A levágott életunt a vádlott volt.

Aznap már másodszor vágta le, — vallotta a rendőr — láttam, hogy nagyon utálja az életét. Azt is láttam, hogy erősen ittas állapotban van.

— Részeg volt? — kérdezte az egyik szavazóbíró.

— Alássan jelentem, tökrészeg — válaszolt a rendőr — és ezért le akartam beszélni a szándékáról. A vádlott nem hagyta lebeszélni magát. Azt kiabálta, disznóság, hagyják őt meghalni. Nem hagyhattam, mire dulakodni kezdett velem. A kezemben tartott kivont kard egyszerre csak dulakodás közben megsebezte a felső lábszáramat. Jelentem alássan, így történt

Az elnök ur ránézett az elkeseredett kis nyugállományu vasutasra és megkérdezte tőle:

— No, mondja csak, miért akart meghalni?

A nyápic vádlott reszketni kezdett.

— Kérem szépen, — szipogta — kérem alázattal, a feleségem elment... Azt írta... kérem szépen... a bucsu-levelében, hogy egyedül is nagyon jól megélhetek a nyugdíjamból... kérem... a havi pár száz lejből... könyörgöm... és a két gyerekeket is elvitte... kérem... Ezért.

Félni lehetett, hogy kiszalad, keres szeget és újra felakasztja magát.

A tárgyalás egy-két pillanatra megakadt. Mit lehet itt csinálni? Az elnök ur úgy nézett a vádlottra, mintha kérdezte volna: „Ezt csukjam le?” Látszott, hogy nincs kedve hozzá. Az ügyészre is nézett. Az ügyész lehajtotta a fejét. Az elnök ur megkérdezte a rendőrt:

— Aztán, mondja, kedves fiam, kívánja maga ennek a szerencsétlennek a megbüntetését?

A derék rendőr is ránézett a vádlottra. Gyorsan mondta:

— Jelentem alássan, nem kívánom.

No, hiszen, akkor semmi baj, akkor futhat a szegény nyugalmazott vasutas a felesége meg a két gyereke után. Az ügyész már pakkolta is az iratait. De az elnök ur bele-nézett az aktába és észrevett benne valamit.

— Mennyi idő alatt is gyógyult meg a sérülése? — kérdezte a rendőrtől.

— Tizenegy nap alatt.

Püff neki. Ez már súlyos testisértés, pláne hatósági kö-zeg ellen, ez hivatalból üldözendő. Ha a sérülés nyolc napon belül meggyógyult volna, akkor magánvád hiányában elen-gedhetnék a vádlottat. Szóval a tizenegy napot valahogy redukálni kellene nyolcra. Az ügyész is beleavatkozott a tárgyalásba.

— Biztos maga abban, hogy tizenegy nap alatt gyógyult a sebe? — kérdezte a rendőrtől. — Nem lehetett az keve-sebb idő? Mondjuk, nyolc nap?

A rendőr már ingatta a fejét, hogy nem, nem, ő pontosan emlékszik, de az ügyész figyelmeztette:

— Jól gondolja meg. Ez nagyon fontos.

A rendőr állt haptákban, nézte az ügyészt, nézte a vádlottat. Nem értette a dolgot. A vádlottra nem haragudott, igazán sajnálta, szegény ember, de azért csak megmondhatta az igazat, nem mondhatott mást a magas bíróság előtt.

— Tizenegy nap alatt gyógyult pontosan, — ismételte — kórházban is feküdtem vele, tizenegy napig.

Nem lehetett segíteni.

Végül a tanács visszaküldte az ügy iratait a vizsgálóbíróhoz annak megállapítására, hogy mennyi idő alatt gyógyult a rendőr sérülése.

A nyugdíjas szomoruan köszönt és kiballagott a mankójára támaszkodva. Azt se bánta volna, ha lecsukják. —*k.*

Gyuszi elment katonának — örökre

Szegő Szilárdnak hívták, de mindenki csak Gyuszinak becézte. Huszonkét éves volt. Hétfőn temették el az aradi zsidótemetőben. A halál oka: agyhártyagyulladás.

Gyuszi kedves fiú volt, mindenki szerette. Még néhány héttel ezelőtt műkedvelőzött az Iparos Otthonban. Komikus, félszeg alakokat kitűnően ábrázolt. Mindenkit megnevettetett. Nem hitte volna senki, hogy ilyen hamar megrikat mindnyájunkat.

Gyuszinak pár héttel ezelőtt még semmi baja sem volt. Jókedvűen, ajka körül a megszokott, kissé rezignált mosollyal bucsuzott. Csak szeméi fénylettek egy kissé nedvesebben csontkeretes szemüvege mögött. Gyuszi elment katonának. Hamar visszajött. Hozták. Sulyos betegen beszállították az egyik szanatóriumba, ahol hét napi kinlódás után meghalt. Hiába való volt a lelkiismeretes kezelés, hiába minden kísérlet, menthetlen volt. Hol, miért, mikor, mitől kapta a sulyos bajt: nem tudjuk. Gyuszi elment katonának — örökre.

Ment a milliók után szótlánul, kötelességtudón, zokszó nélkül, — ment, mint ahogy milliók és milliók mentek előtte. Fegyverrel a kezükben a szeretet keresztje helyett. Miért? Kitudja? Talán ha Schneider-Crenoték keresztet gyártanának, sohasem kerülne puska fiaink kezébe.

Mindössze huszonkét éves volt, még élhetett volna... Kár szegény Gyusziért, — igazán kár.

Koporsójára hullanak fájdalmas bucsut dübörögve tompán a hantok.

— JÉGELŐFIZETÉSEKET felvesz Reusz Sándor-cég jéggyára, Bul. Reg. Ferdinand 33. Telefon. 141.

Stróák egy vékonylábu urilányhoz

1. Ön azt kérdezte tőlem, kedves kisasszony, hogy mit tanácsolok, menjen-e el hazulról, utazzék-e el, mert ön nem tartja ki tovább az otthoni kör kinzó levegőjét, a papa és a mama terrorját, ön élni és repülni akar s az otthoni börtön az idegeire megy.

2. Én azt tanácsolom, kedves kisasszony, hogy maradjon otthon, csókolja meg a papa és a mama kezét, kérje meg őket szépen, hogy adják rendesen férjhez, mert a példa azt mutatja, hogy a jó családból származó gazdaglányok, az ugynevezett szabadpályáú nem

boldogulnak, tehetségtelenül letörnek, öngyilkosok lesznek, vagy testileg-lelkileg koldusbotra jutva térnek vissza s miközben alázatosan kopogtatnak a szülői ház ajtaján, arcukon gurulnak a könnyek.

3. Az élet küzdelmeit, kedves kisasszony, azok számára találták ki, akik alulról jönnek, verekedni, nélkülözni, birkózni a sorssal csak azok tudnak, akik nagy akadályokat ugrottak át már gyermekkorukban, az élet pályáját csak azok tudják végigsiklani sikerrel, akik a csomagot maguk cipelték s nem inasok vitték utánuk a koffert, hanem ők maguk cipelték, mint a szolgák.

4. A sors nem szereti azokat, akik kényeskedve nőttek fel, az élet a legnagyobb demokrata s örömmel alázza meg a büszkéket s a gógósöket.

Nézzen végig, kedves kisasszony, az előkelök gyermekei ügyetlenek és haszontalanok, tisztelet a kivételeknek. Az üzletet, amit a papa semmiből épített fel, elherdálja a fiu, képtelen, tehetségtelen, kényeskedő, sznob, a papa még kocsit huzott, a fiát már autón küldte iskolába, inas volt a papa s a gyerekei mellett inasok vitték a plédet, ha kirándulni mentek.

S aztán meghalt a papa, a vagyont elköltik, elkártyázzák, a fiu grófokkal barátkozik, a lány mama nélkül marad, külföldre megy, hogy karriert csináljon, de úgy akar aranyat ásni, hogy komornát visz magával, aki az ásót cipeli.

5. Maradjon szépen otthon, kedves kisasszony, maga szép és derék teremtés s szive is van, a pálya, amelyre lépni akar, nem magának való, ahhoz erősnek kell lenni s maga nagyon vékony és elkényeztették nagyon s amiért jól teniszezik, azért még nem elég edzett ahhoz, hogy az étellel verekedni tudjon.

6. Nézze meg az ugynevezett nagy női karriereket, egy-két kivétellel mind lenről jöttek s a tiz körmükkel s az öklükkel s a fogukkal szerezték meg a jó helyet maguknak. Kedves kisasszony, itt nem lehet nyafogva kényeskedni, ezt a dolgot nem lehet parfümösen, kényeskedve, selypitve

végezni, ez egy piszkos munka, ebbe bele kell feküdni, itt bele kell térdelni a lugos vízbe s meg kell fogni a surolókefét energikusan.

7. Maga egy pityergős kislány, mit akar kezdeni az élet viharában. Én nem bánom, ha elmegy külföldre s mint démon ott kint élni akar s sikereket próbál aratni, de nem hiszek benne.

Maguk nem ismerik az életet, a vége az lesz, hogy hazulról fog kérni minden elsején apanázst s erre fogja alapítani az egész existenciáját.

Aki hazulról várja az utalványokat, az saját erejéből nem boldogulhat igazán soha.

A La Manche csatornát se uszhatja át az, akinek a derekán kötél lóg s aki, ha elfárad, hátranéz, s várja, hogy az uszómester rántsön rajta egyet.

8. Uszni jól csak az tud, akit bedoptak a vízbe s egyedül kell kikecmeregnie. Előbb sok vizet kell inni kisasszony s akkor lehet boldogulni s nyugodtan tempózni a saját erejéből.

Pezsgőzve nem lehet elkezdni az éleletet nézze meg az előkelő kisasszonyt, aki kiment Párisba, hogy boldoguljon. Állandóan öngyilkossági kísérleteket követ el, közben félszemével Pestre kacsint az apai házba.

9. Azt hallom, hogy közben meggyőződött a párisi kisasszony, hogy a pápa kérelhetetlen és szívtelen és nem ad egy fillért sem.

A kisasszonyon ez még segíthet, talán ez az egyetlen mód, hogy boldoguljon. Tudja, hogy az uszómester nem tördik vele és hagyja megfulladni.

Lehet, hogy boldogul, én kívánom neki, mert szimpatikus hölgy, akinek szíve van s jobb sorsra érdemes. Ha boldogulni is fog, szörnyű, mennyi keserűségen és fájdalom ment át, mert előkelően és elkényeztetve nevelték s a sors szikláit a szülői házban nem érezte, még egy kavicsdobás sem érte.

Boldogulni fog? Mit jelent ez? Metresze lesz egy gazdag embernek, aki a végén még esetleg el is veszi. Ha ugyan elveszi.

Hát nem lett volna egyszerűbb idehaza az előkelő szülői ház árnyékában rendesen, jól, szolidan férjhezmenni? Megcsinálhatta volna, férjhezmehetett volna.

Hol itt az okosság? Mire való volt a véres küzdelem, vándorlás, éhezés, nyomor, szégyenletes elbukás s az öngyilkosságok?

10. Lássa, kedves kisasszony, ez az a pont, ahová elakartam érkezni, mert innen indultunk ki.

Regényt kellene írni az előkelő kisasszonyokról, aki démon lett, mert nem akart férjhezmenni egy gyároshoz, akit a szülők számára kiválasztottak. Elszökött hazulról, elment a Rivériára s odakint a nagy küzdelemben és nyomor

ban, mely alatt már-már roskadozott szeretője lett ugyan-annak a gyárosnak, akihez nem akart férjhezmenni. Boldog volt, hogy a gyáros észrevette s meg volt tisztelve, hogy a gyáros szeretője lehetett. Álmodni se mert arról, hogy ez az ember el is vegye.

Ide jutott saját erejéből a jó házból való lány.

Ezekután, kedves vékonylábu kisasszony, sejtethi, hogy mi a válaszom arra a kérdésére, hogy menjen-e el hazulról.

n—r.

És megint a moly

Azért megint, mert egyszer már irtam róla e lap há-sábjain.

Azonban az a cikk egyrészt meglehetősen rossz volt, tehát nem számít, másrészt pedig abban kizárólag a moly lényéről volt szó, mint a modern társadalom női részének esküdt ellenségéről, azonban egy árva szó sem hangzott el benne azokról a módszerekről, amelyek útján a háztartások női fejei a moly ellen küzdenek és bízva biznak.

Már pedig az rendkívül fontos, mert nem elég ismertetni a bajt, hanem lehetőleg módot kell nyújtani annak gyökeres kiirtására. Pláne ilyenkor tavasszal, mert ilyenkor a moly nem elégszik meg az-zal, hogy van, hanem még hozzá megdöbhentő arányokban szaporodik is.

Ha tudniillik engedik.

Azonban nem igen engedik.

És én ennek a nem engedésnek különböző módjait le-szek ma bátor néhány általam tudományosan megfigyelt módozatban a nyilvánosság elé terjeszteni. Mert ahány ház, annyi szokás és ahány háziasszony, annyféléképpen reagál a moly megjelenésének idegeket őrlő, villámgyors momen-tumára.

1. Van először is az ugynevezett moly-ünneplő, aki a a moly jelenlétének legelső, szinte csak megsejtett jelére máris ünnepelni kezdi őt, amennyiben valóságos tapsviharal fogadja. Tapsol pedig a molynak körülbelül olyan lelki-állapotban, mint egy primadonna az ellen-primadonnának, azt kívánván neki az ő lelkében, hogy bár már ne volna az élők sorában.

Ennek a kívánalmának gyakorlati kifejezése gyanánt a háziasszony minden egyes taps után megnézi a két ösz-szeütött tenyerét, hogy vajjon az ünnepelt nem kevered-t-e véletlenül közzéjük és nem nyomódott-e ezáltal agyon, azonban tiz alkalom közül tizenegyszer a két tenyér kö-zötti eredmény marad, mi volt, a puszta lég.

2. Van azután az ugynevezett markoló. Ez a moly meg-állapításának első tized-másodpercében hirtelen, hevesen és

szinte hipnotizáltan markol egyet a levegőbe, mégpedig alulról felfelé, mert felülről lefelé állítólag a légnyomás kinyomja az ember markából a molyt. Hogy alulról felfelé mi nyomja ki, azt nem tudom, elég az hozzá, hogy valami ugyanis kinyomja, mert tény az, hogy dacára annak a beható morzsolgatásnak, amely ezt a markolást követni szokta, a végül is óvatosan feltárt tenyéren kizárólag pirosra morzsoltság bőr található, de a molynek semmi nyoma. Elannyira, hogy egyes kútfők szerint a molymarkolók szektájának titkos jelmondata gyanánt maradt fenn napjainkig is ama közmondás, hogy: aki sokat markol, az keveset fog.

3. Vannak továbbá az ugynevezett falrakenők, akik megvárják, amíg a moly a falra száll pihenni. Abban a pillanatban, amidőn a moly ezt megtette, ők óvatosan, lábujjhegyen és beszívott alsó-ajakkal lopakodnak hozzá, felemelik kezüket és a falra kenik őt. Ez a kenés azonban kettőn áll. A kenőn és a molyon. Utóbbi azonban ravasz állat és kizárólag akkor hajlandó magát a falra kenetni, ha olyan színű tapétára telepedett, amely az ő szétkent emlékét még hosszú hónapokig megőrizni képes.

4. Vannak, akik bizonyos segédeszközöket vesznek igénybe, de ezek között csak futólag említjük meg a mechanikai módszert, amely abból áll, hogy az ember a molyhoz bizonyos tárgyakat — például papucs, könyv — messziről hozzávág. Ez nem kecsegtet komoly eredménnyel, ám bár állítólag vannak háziasszonyok, akik ezúton már valószínűleg célbadobó gyakorlatra tettek szert és képesek tíz lépésnyi távolságról bármilyen apró célpontot eltalálni, vázácskákat, kis hamutartókat, parányi dísz tárgyakat, satöbbi. A molyt persze nem.

5. Sokkal komolyabb ennél az ugynevezett gyökeres megoldás, amely abból áll, hogy egy vállalat eljön, a lakásban egy bizonyos gázt terjeszt, amelytől a molyok elpusztulnak. Azonban a háziasszonyok ezt a módszert nem igen alkalmazzák, mert mit fognak gondolni a szomszédok, hogy mi miatt van most ez az irtás, pedig hát ezelőtt három évvel, mikor más miatt volt, a háziasszony épp azt mondta, hogy a moly miatt van.

6. Vannak továbbá a többi, enyhébb kémiai módszerek, amelyek közül igen elterjedt az ugynevezett hintés. El kell hinteni mindenhová olyan fehér, hőszerű dolgot, amely korántsem olyan hideg mint a hó, igaz viszont, hogy sokkal áthatóbb szaga van. A nevét itt nem írhatom le, nehogy egyik ilyen cikknek reklámot csináljak a másik javára, elég az hozzá, hogy arról lehet megismerni, hogy a molyok szép fehérre hiznak tőle és direkt úgy várják már annak a jó fehérre eledelnek a széthintését, mint a galamb a tiszta búzát.

7. Jó módszer az is, amikor egy olyan spriccelővel mindenféle leveleket porlasztanak szét a levegőbe. Ez az ugynevezett leporlasztás nagyon használ a kereskedőnek, aki eladja, a gyárosnak, aki csinálja, a gyerekeknek, akik

nézik, szóval ez igazán senkinek sem árt, természetesen a molyoknak se, de hát mért ártson éppen annak az egynek?

8. Kitünő dolog az ugynevezett nikotinizálás. Vagy dohánylevéllel alkalmaztatik, úgy becsavarva, vagy porral, apróra törve, bármelyik mód igen alkalmas arra, hogy a lakásban olyan légkört teremtsen, hogy senki se merje oda betenni a lábát, úgy, hogy ebben az esetben a molyok egész nyáron zavartalanul szaporodhatnak.

9. Vannak azután fantasztikus módszerek. Ezek tisztán babonás alapon öröklődnek nagynéniről unokahugra és területüket északon a szőnyegbegöngyölt ujságpapír, délen a kámforgolyó, nyugaton a büdöskő és keleten a benzinnel kevert petróleum határolják, pontosan egyforma eredménnyel.

10. Van aztán végül e sorok írójának saját találmányu módszere, amelyet több évi gyakorlati megfigyelés után a lehető legmelegebben ajánlhat mindenki figyelmébe. Ez az ugynevezett kombinált módszer, amely abból áll, hogy az ember a molyt tetszésszerűen molyirtószerbe mártott kézzel agyonveri.

—n—n.

Petschauer nem lehet bajnok

Az Erdélyi Élet budapesti tudósítójától

A vivóbajnokságban Petschauer Attila és Piller György veretlenül kerültek egymással szembe. Piller egymásután három tust kapott, Petschauer 3:0-ra vezetett. Egy ilyen vivómérkőzés addig folyik, míg az egyik vivó öt tust kap. 3:0-nál mindenki biztosra vette, hogy Petschauer győz és ő lesz Magyarország kardvivóbajnoka.

Nem is csodálkozott volna senki. Petschauer-ről már nagyon régen tudja mindenki, hogy a legjobb magyar vivó, Amszterdamban is neki köszönhető a kardcsapat világbajnokságát, csak még itthon nem tudott eddig bajnok lenni. Azt mondták, még fiatal és idegeskedni szokott a döntő mérkőzésen. Hát most ő volt a nyugodt, nyugodtabb, mint Piller, három tust már megnyert, biztos ő lesz a bajnok.

Nem lett. Piller is adott egy tust, mire Petschauer adott még egyet 4:1. Petschauer nem juthatott többé szóhoz. A mérkőzés addig tartott, míg Piller négyszer tusolta ellenfelét és megnyerte a bajnokságot.

A laikusok talán nem tudják, hogy a vivóversenyeken nem az számít, hogy kinek a kardja éri a másikat, hanem, hogy mit mond a zsüri. Minden a zsüritől függ. A bajnokság is. Az utolsó tusnál a zsüri két tagja azt mondta, tus volt, a másik két zsüritag azt mondta, nem volt tus. Az elnök döntött: tus. Vivóversenyeken így megy.

Petschauer nem lehetett bajnok 1931-ben sem. Piller György a bajnok. Viszont Petschauer zsidó. Amire azt is le-

hetne mondani, hogy zsidó ember ne vegyen kardot a kezébe. Petschauer egyelőre meg is fogadta, hogy soha többé.

Egyszer már volt egy nagy magyar vivó, aki szintén bártorkodott zsidó is lenni. Ama Fuchs Jenő, aki kétszer nyerte a világbajnokságot. De magyar bajnok ő sem lehetett. Azt már nem.

Most ezt a vivóversenyt a rádió közvetítette és az egész világ hallotta, hogyan kaptunk egy új bajnokot 1931-re. Piller nem tehet róla, ő ártatlan és tényleg jó vivó. Mégis egész Magyarország dühös volt, ezt nem lehet letagadni. A mamák, akik otthon ülnek a rádió mellett és életükben sem láttak egy vivóversenyt, izgatottan kiabáltak. A papák mérgesen rágyújtottak egy szivarra és kikapcsolták a rádiót.

Olyanok is voltak, akik örültek, hogyne. Mi például beszéltünk jó keresztény sportemberekkel, vivószakértőkkel, akik végignézték a bajnoki versenyt, mind felháborodva beszélték, hogy azt a versenyt, amely a zsüri szerint 5:4-re végződött Piller javára, az igazság szerint Petschauer nyerte 7:2-re. Szóval, ezek a keresztény sportemberek nem örültek, dühöngtek, vagy szégyenkeztek. Ellenben a két zsüritag közül, akik Petschauer ellen szavaztak, az egyik zsidó volt. egy zsidóvallású vivó. És az egyik napilapban megjelent egy cikk, melynek szerzője már a címben kijelentette, hogy „Piller vivott legjobban”. Szóval, ha nem is egészen megnyugtató körülmények között nyerte, de megérdemelte a bajnokságot. Ez a szelid kritikus szintén aktív vivó és szintén zsidó.

Nem is lehet csodálkozni, hogy a vivósportban a vivók vallása is számít. Hiszen amikor meghallottuk, hogy ki szavazott Petschauer ellen és láttuk, hogy ki tartotta igazságnak Piller bajnokságát, nekünk is antiszemita izü gondolataink támadtak ...

—K

Elhosszítják az új felöltőt

— Én nem tudom, mi van ezzel a Bubernyikkal — mondotta a férj — már tegnapelőttre ígérte az új tavaszi kabátomat és még a füle botját se billenti ide.

— Majd elkészül, bogárkám... Nem megy az olyan gyorsan. Ilyenkor, tavasztájt, sok dolguk van a szabóknak.

— Akkor ne ígérje meg.

— Jó, jó, de hát mit tudta ő előre, hogy közben...

— Az engem nem érdekel. Engem csak az érdekel, hogy kint süt a nap, itt a tavasz és a langyos verőfényben télikabátostul kell loholnom, mert Bubernyik, ez a fércebriganti, későbbi megrendeléseket végez el hamarabb, mert mások vagy a nyakára járnak, vagy ő keres postamunkával többet, tény az, hogy engem falhoz állít

és télikabátban járat akkor, amikor már-már ott tartanak, hogy a felöltőjüket is karralöltve viselik.

— Ugyan, ne bántsa azt a szegény Bubernykot.

— Maga meg ne védelmezze. Általában gyanus nekem, hogy maga azt a Bubernykot egyszerre úgy védelmébe veszi.

— Én? Ugyan. Jut is eszembe. Csak hát nem szép mindjárt olyan...

— Ismétlem: gyanus nekem a dolog.

— Nahát, hogy igaza legyen, valamit valóban meg kell vallanom...

— Ahá... ahá... Na ugye? És pedig?

— Csöpi boltosdit játszott a szövetmintákkal és három napig nem találtuk meg őket.

— Borzalom.

— Na, nem olyan rettentő az eset. Három nap mulva újra eljött Bubernyik és akkor elvitte a mintát. Mari adta oda neki.

— Várjunk csak. Tehát a dolog így történt: tíz napig iárt itt Bubernyik és mértéket vett. Másnap délre elhozta a mintákat, de miután én nem voltam itthon, kiválasztottam utólag egy sötétkék szövetet és meghagytam, hogy azt és a többi a következő reggelen adják ki Bubernyiknek. Így volt?

— Igen.

— Nomármostan: maguk nem adták oda, mert a minták eltűntek, hanem csak harmadnapra kapta kézhez Bubernyik azokat. Ezért kell tehát nekem, mint egy későn vedlő mormota, még most is télikabátban járnom, mert Csöpi nem játszik a labdával, babával, építőköccével, hanem a szabó mintáival. Pont a szövetmintákkal kell neki játszania és még hozzá maga nem koboza el azokat tőle, amikor nála látja, hanem még éleszti az elvetemültség tüzét és biztosan velejátszott, hogy hát van-e, kéremszépen valami szép szövetje, botos bácsi, amire ő aszonta, hogy van ám télem sépen, hálom lei azs ája... Édes, mondhatom édes és ezért süllök-föllök én az utcán... de mintha csöngettek volna...

— Az ám. Lássa, kár volt a sok szóért... a Bubernyik inasa. Elhozta a kabátot. Gyöjjön csak be, fiam.

— Hát ez meg miféle kanárisárga kabát?

— Raglán ez, nassás uram, raglán.

— De a színe, a színe, ifju kamgarnbünöző! Hiszen én kéket rendeltem?

— Dehogy, nassás uram, Ez az anyag volt különkésztve a többitü.

—u—

— Minden cikkért írója felel. Az „Erdélyi Élet“ hasábjain helyet talál minden közérdekű esemény. Belső és külső munkatársaink mindenről az igazat és csak az igazat írják. — Nem igazat írni nem szabad.

A szenvedélyes könyvgyűjtő

Egy mindig izgatottnak látszó, közismert, szenvedélyes uriember volt nálam látogatóban a napokban. Hóna alatt óriási aktatászkát szorongatott. Mikor leült, kihuzott az aktatáskából egy térképet, meg egy menetrendet, a térképet kiterítette az asztalra s elmagyarázta, hogy milyen ügyesen talált el hozzám. Majd a menetrendet tanulmányozta s megállapította, hogy félóra ideje van. Ezután előadta, hogy különböző írókkal dedikáltatni szeretné az írók első kiadása műveit. S az én szerény műveimet is.

— Az én egyetlen szenvedélyem a könyvgyűjtés — magyarázta hevesen gesztikulálva. — Nekem, uram, a modern magyar irodalom minden alkotása megvan első kiadásban és a szerző dedikációjával. Nekem, uram, olyan könyv nem is kell, amibe a szerző nem írta bele a nevét. S én, uram, második vagy harmadik kiadást meg nem veszek, csak elsőt, még ha drága is. Én, uram, elmegyek a világ végére egy dedikált első kiadásért. S nem dicsekszem, de mondhatom, uram, hogy könyvtáram szinte egyedül áll az országban.

Mondanom sem kell, hogy nagyon megörültem a ritka embernek. Beszédbe elegyedtem vele s szóbahoztam különböző írók különböző műveit. A véleményét akartam hallani. Bevallom, a ravasz fontorlat arra irányult, hogy a magam műveiről halljak dicséretet.

Az izgatott uriember azonban nagyon hüvösen nyilatkozott. No jó, gondoltam, ezt az író sem szereti, nagyon konzervatív író, elavult, ez pedig itt modern ember. Lássuk csak. Tovább tapogatóztam, de tartózkodása még növekedett. Legyintett, köszörülte a torkát s arról beszélt, hogy külön könyvkötoje van, aki egységes borítékba köti a könyveit, s hogy hiába, nincs szebb dolog a világon, mint egy szép könyvtár, de csak első kiadása, dedikált művekből összeállított könyvtár.

— Mégis, mit szeret legjobban? — kérdeztem s vártam hogy az én műveim mellett fog nyilatkozni.

— Mindent, ha első kiadás és dedikált példány! Mindent! Az igazi könyvbarátot egyformán érdekli minden könyv. Persze csak akkor, ha első kiadás.

— No és van ideje olvasni?

— Olvasni? — bámult el az uriember és úgy nézett rám, mintha megörültem volna. — Engem, uram, mindaz nem érdekel, ami a könyvekben van. Az író is olyan ember, mint én, ő is azt gondolja, amit én. Mi szükségem van nekem arra, hogy elolvassam a könyveket? Tudok én úgy gondolkodni, mint akármelyik író!

Ezek után megnézte az óráját, megnézte a térképen, hogy merre kell mennie és elköszönt. —s.

A TÉMA

Május hava csábító és varázslatos hatása az amateur fényképészre nézve; amikor a természet ébred, — a virágzó gyümölcsfák, legelő báránycsoportja, festői felhőzetes háttér — mind odakiváncokznak a lencse elé, hogy gyönyörködésünkre megörökíttessenek. Azonban hogyan fogjon hozzá az amatőr egy ilyen tájkép beállításához, hogy a felvételnek festői hatása legyen? Szerintem, mivel a helyes világítás egyik legfontosabb kelléke a képnek, ezt kell legelőször megválasztani. Legalkalmasabb időpont erre a reggel (7—10 óráig) és délután a naplemente (5—7 óra között), amikor az árnyékot oldalról kapjuk. Egy jó színérzékeny lemezzel és középsárga színszűrővel ellátva indulnak el a témát keresni. A kép beállításához természetesen helyes érzék és izlés is szükséges. Most jön azután a legnehezebb kérdés: mennyit

$\frac{1}{10}$ mp. blénde $12\frac{1}{2}$.

Erdőrészlet

exponáljunk? Itt már azután megakad a legtöbb kezdő amatőr, mert ezt tökéletesen megállapítani a legdrágább időmérő készülék sem tudja. Itt már csak a jó iskola, a gyakorlat adhatnak tanácsot és legnagyobb szerepe van a blénde helyes használatának. Rendkívül előnyösnek tartom az ujabban minden elsőrangú géphez hozzáadott és annak lencséjével összeegyeztetett ugynevezett „Tiefenschärfe tabella“ állandó használatát, amikor is a bléndét ennek utasítása alapján használjuk. Ezen kis tabellák alapján ugyanis tetszés szerint

kiszámíthatjuk, hogy milyen blendenyilással mit kapunk élesen a képen és a perspektíva is ugyyszólván szabályozható, ami igen fontos. A másik legfontosabb kelléke a jó képnek a megvilágítási idő, amit átlagosan sem lehet precízen papírra vetni. Az mindig és egyedül csak a helyszíni körülményektől függ, hozzáadva a lemez érzékenységi fokát is, amivel mindenkor tisztában kell lennünk. Mivel a gyárak versenyzése egymással ezt az érzékenységi fokot (Scheiner, Warnerke) leginkább magasabbnak jelzi, mint amilyen a valójában, nyugodtan kevesebbnek vehetjük 2—3 fokkal a megadottnál. Nincs szükségünk arra, hogy a tájképeket gyors exponálás útján fényképezzünk, mert igazán elsőrangú és tökéletesen színérzékeny lemez nem lehet ugyanakkor erősen fényérzékeny is. Ez vagy az egyik, vagy a másik rovására íródik. A legszebb tavaszi és őszi tájképek, amelyeket eddig láttam, beleértve a színszűrőt, csaknem kivétel nélkül $\frac{1}{3}$, $\frac{1}{5}$, $\frac{1}{10}$ másodpercig voltak megvilágítva, tehát „kézből“ nem készülhetnek.

Rendkívül hálás téma a nemsokára virágzó pompás Iris, rózsa, amelyek különösen akkor érvényesülnek legjobban, ha nem csupán egy színből állítjuk őket össze a várában. Virágok fényképezésénél arra is vigyáznunk kell, hogy a háttér teljesen egyszínű legyen, mert csakis akkor lehet plasztikus a felvétel. Virágfelvételek nem szépek, ha elmosódottak, azért arra kell igyekeznünk, hogy a képet élesre állítsuk be, amit akkor érünk el legjobban, ha jól leblendézzük a lensét. Láttam már azonban már portraitszerűen, előtét lensével felvett virágokat is, rendkívül hatásos beállításban. A színszűrő használata itt is elmaradhatatlanul fontos.

Eljött a doktorbácsi

— Ha már itt van a doktor bácsi — szólt a férj — akkor egy füst alatt a kis csöppséget is . . .

— Persze, persze . . . lássuk csak. Győjjön ide a kis baba . . .

— Nem medek.

— Miért nem akar idejönni a baba?

— Mejt madának satállá van és szul.

— No jó, nem csókolom meg, de jöjjön ide és öltse ki a nyelvét.

— Azs nem illit. Csát a lossz delekék tesznet udz.

— De most apuka megengedi. Így kell tenni: meee . . . á.

— Cuna báci. Mennen a szalokba és sédelje madát.

— Csöpi. Fogadj szót a doktor bácsinak.

— No, ha szépen kiölti a nyelvét. Kap tőlem egy . . .

— . . . idazsi lepülógépet?

— Az éppen nincsen nálam, de adok egy szép kis csokoládékutyát.

— Tutyusz nem töll. Netem lepülőgépe töll, idazsi. Ami udz tesz, hogy burrr . . .

— Hát majd meglátjuk. Most benyulunk szépen a baba szájába ezzel a kanállal és mondja, hogy á.

— Mrzzz . . .

— Csöpi! Ne szorítsd össze a fogaidat.

— Dzmm . . . Tutysz nm tll!

— Hát nem kapsz. Majd hozok én neked repülőgépet...

— Meee . . . áá!

— No látja, kisbaba, nem történt semmi.

— Meee . . . cuna bácsi . . . meee . . .

— Elég, elég, pompás. Most a szeszkeppel egy kicsit...
igy kisbaba, szépen csöndben maradni.

— Halló, halló . . . mit ataj lajtam tenefonálni?

— Csitt.

— Halló . . . itt én vadok ész ott ki beszél? A dottoj bácsi? Szelbusz.

— Pszt . . . csöndesen.

— Micinál? Telefonál a pocakomon? Én isz telefonálok. Hodz van?

— Légy csendben, Csöpi.

— . . .

— Pompás.

— Máj nem telefonál a pocakomon?

— Nem. Most megkopogtatjuk a babát, így ni . . .

— Kicli-kicli-kicli-kicli . . . huhu. Ne csitlandozzon . . .

— No csak szépen

— Kkhhhhhh! Centrál University Library Cluj

— Csöpi, maradj veszteg, mert mindjárt elhuzom a nó-tádat . . .

— Kli-kli-kli-kl . . . moszt telefonáljon medint, jó?

— Már készen is vagyunk. Pompás gyerek . . . a viszont-látásra.

— Köszönöm, doktor ur, arra parancsoljon . . .

— Ejnye, ejnye, hát itt meg kihuzza a kabátomat?

— Csöpi! Hogy te milyen haszontalan gyerek vagy . . .

— . . .

— Lehajoljak?

— . . .

— No halljuk . . .

— Ész a coteládé-tutyusz?

—u—

NYILTTÉR

E rovat alatt közöltekért nem vállalunk felelősséget.

Dr. HÖFLICH BÉLA

ügyvédi irodáját **Bul. Regina Maria**
(volt **Andrássy-tér**) **18. szám alá**

HELYEZTE ÁT! :-:-

Hölgyeim és uraim,

— heti hireinket közöljük

— A Palugyay cég romániai vállalata, a Château Palugyay S. A., melynek Aradon van a központja, tíz millió lei részvénytőke mellett három millió lei veszteséggel zárta mérlegét. De az Andrényi-pezsgóben sem lehet valami nagy a kereslet, mert évek óta kínálgatják a vállalatot. — mai napig sem akadt rá reflektáns. Sürgős volna a volt Eötvös uccai ingatlan értékesítése is, komoly vevő azonban még erre sem jelentkezett.

— *Más.* Ugy látszik a szegény embert tényleg huzza még az ág is. Rémes. Ékszerész körökben beszélnek, hogy világszerte esett az arany, ezüst és drágakövek értéke is. Rémes.

— *Más.* Felhívjuk a Magyar Párt figyelmét arra, hogy a jelöléseknél tapintatlanság volna megint megfélemedezni az újságírókról, akiknek bármelyike mégis csak többet dolgozik kisebbségi ügyekben, mint akárhány elöretölt politikusunk. Ez a tiszteletteljes figyelmeztetésünk úgy az országos, mint a helyi választásokra vonatkozik.

— *Más.* Elveszett a feketeszesz fronton néhány generálinspektori állás. Becsületes megtaláló az állást megtarthatja magának, csak a becsületet adja vissza.

— *Más.* A volt Ipar és Népbank ügyében Franck aradi kárpitos megbízta Székely Aladár dr. ügyvédet, hogy hajtsa be a bankon követelését. Mielőtt azonban perré került volna a dolog, Frank békés uton, az ügyvéd megkerülésével, hozzájutott pénzéhez. Székely dr. dacára annak, hogy az ügyben eladdig egy tollvonást sem követett el, ragaszkodott az előre kikötött huszezer lei honoráriumhoz, amit Franck nem volt hajlandó kifizetni. Székely dr. természetesen perelte ezután Franckot, akit a bíróság első és másodfokon felmentett a fizetés kötelezettsége alól. Ebben az ügyben az elmúlt héten harmadfokon döntöttek. A megglepetésszerű ítélet kötelezte Franckot a huszezer lei honorárium megfizetésére, azonkívül elmarasztalta mintegy huszonháromezer lei perköltségben is. A szokatlan ítélet még jogáskörökben is feltűnést keltett.

— *Más.* Május elsejéről visszamaradt sóhajok nagy tételeben olcsón kaphatók a Lakók Szövetségénél.

— *Más.* Az aradi Magyar Ház részvényjegyzési akciója nem jár a várt eredménnyel. Ugy látszik megérzi a magyarság, hogy vannak a székházépítésnél fontosabb problémáink is.

— *Más.* A szegedi Winkler Testvérek cég összeomlása általános megdöbbenést keltett Aradon is, ahol tudvalevőleg általánosan tisztelt és becsült emberek a cégfőnökök. Előreláthatólag minden remény megvan arra, hogy a belátó és jóindulatu hitelezők átsegítik a fizetési zavarokon a tekintélyes és jobbsorsra érdemes vállalatot.

— *Más.* Nyári választások lesznek Romániában. Mint értesülünk, az idén nyáron polgártársaink szabadon választhatnak a nyaralás és itthonmaradás között. Ugy tippeljük, hogy az itthonmaradók lesznek többségben.

— *Más.* Az aradi szivek harcában fegyverszünetet kötöttek a szembenálló házasfelek. A békéltető tárgyalások megindultak s ezzel egyidejűleg már a szállítókkal is megállapodtak a felek, akik a diványokat fogják elszállítani a házaktól.

— *Más.* Kevés munkával, tekintélyes jövedelemre tehet szert azon jó családból való uriember, akit az aradi cukorgyár igazgatóságához beválasztanak.

— *Más.* Komoly politikusok nyilatkoztak, hogy belátható időn belül nem kerül kormányra a nemzeti-parasztpárt. Hogy fogjuk ezt kibírni?

— *Más.* Illetékesek figyelmét felhívjuk, hogy ismeretlen tettesek kidöntötték a temetőben Bács Károly színművész siremlékét s minden kegyeletérzés híján, megzavarván a nagy halott nyugalma, a diszsirohelyet új lakónak engedték át, Van erről tudomása Aradváros vezetőségének?

— *Más.* Szokatlan élénkség volt az elmúlt hét egyik napján a városháza anyakönyvi hivatalának környékén. Hivatalosan befutott Aradra Schwartz Mágda, — a volt Erzsébetmozi tulajdonosának leánya, aki polgári esküvőre jelentkezett Weisz Oszkárral, az aradi Textilgyár szimpatikus főtisztviselőjével. Az egyházi esküvőt a jövő héten tartják. Weisz Oszkár ifju felesége kétségtelenül élére kerül az aradi szépasszonyoknak.

— *Más.* Azért még mindig vannak nálunk gazdag emberek. Anonym levélben felhívta valaki az Erdélyi Élet figyelmét egy közismert aradi urra, aki állítólag az elmúlt napok egyikén négyszer telefonált és hat levelet adott fel postán.

— *Más.* Domán Sándor, az aradi kereskedelmi front legérdemesebb harcosa, állandó közérdekű munkájával, fáradhatatlan tevékenységével, legutóbb a Kereskedők Testületének klubház avatásával elévülhetetlen sikereket könyvelhet el magának. Ha akadna Aradon még egy néhány hozzá hasonló agilitásu kereskedő, talán még vissza lehetne ráncigálni a halottas ágyból városunk nagybeteg kereskedelmét.

Más. A vállalatoknak tudvalevőleg sulyos tehertétele az évente kifizetésre kerülő tantiem, amelyet a vállalatok vezetői készpénzben kapnak. Ezen tehertételt lényegesen csökkenteni lehetne azáltal, hogy a tantiemet ne készpénzben, hanem az illető vállalat részvényeiben fizessék ki a vezetőknek. Ezáltal egyúttal elérhető lenne végre az az ideális helyzet, hogy a vezetők együtt sirnának a kisorszányesekkel és így a vállalatok vezetői és a kisorszányesek közt régóta hiányzó együttérzés is kifejlődne.

— *Más.* Salamon I. dr. aradi ügyvéd irodáját a volt Szabadság-tér 7 szám alá helyezte át. A jól sikerült lakásavatón felvonult a társaság elitje. A szerencsekívánatok elhal-

mozása a késő reggeli órákig tartott. Bridge partit még a szomszéd Hegyi Andor lakásában sem türt meg a társaság, melynek ezuttal valóban békeidőkre emlékeztető hangulatos estélyben volt része. A Szabadságtéri lakók örömmel vették tudomásul, hogy egy magános, csendes lakó költözött a szomszédba. Annyi bizonyos, hogy Aradon ilyen rövid idő alatt kevés fiskális lett népszerűbb, mint Salamon dr.

— *Más.* Két ismert aradi uriasszony a közeljövőben ritmikus torna-tanfolyamot nyit. Bővebbet a nyitás után.

— *Más.* Temesvárott a városi tanácsnak sikerült a villanyfogyasztás egységárát tizennégy leire redukáltatni. Értesülésünk szerint még ezt a redukált árat is sokalja a közönség és újabb akcióra készül a villanyüzem ellen. Sajnos, nálunk Aradon lehetetlenség lejjebb szorítani a tizenhat leies egységárat, mert ez nem tartozik a vezetőség városképzési programjába.

— *Más.* Bukaresten keresztül jelenti a Karriera della Sera, hogy országos csillaghullás várható. A Maniu-meteort követni fogja az apró csillagok egész raja.

— *Más.* A pénzügyigazgatóságok jelentése szerint az iparvállalatok még mindig kedvező helyzetben vannak. Erről eszünkbe jutott a következő anekdota: A tanító hittanórán felszólította Mórickát, hogy mondja el Mózes születésének történetét. A Fáraó lánya egy szép napon lefeküdt az ágyba. — felelte Móricka — és megszületett a kis Mózes. — Elment neked az eszed, — szidja a tanító, — hiszen az úgy történt, hogy a Fáraó lánya a folyó partján találta kosárban a kis Mózeset. — Igen, — válaszolta orra alatt Móricka, — das sagt sie. — Hát így vagyunk valahogy az iparvállalatok kedvező helyzetével is.

— *Más.* Leopold Frigyes aradi borkereskedő házasságot kötött Grünblatt Ilona urleánnyal.

— *Más.* A május 10-i ünnep alkalmával Codreanu Florea lelkész szentbeszédében fulmináns támadást intézett az örökösen széthuzódó, testvérharcot provokáló politikusok és helyi potentátok ellen, akiknek egyéni érdekein, könnyökölésein ideális célok és eszmék semmisülnek meg. A tartalmas, gondolatokban gazdag, őszinte beszéd mély hatást váltott ki a hívőkből.

— *Más.* Steigerwald Alajos aradi butorgyáros likvidálja főtéri üzletét. Helyére a kitünő Székely és Eipert női fodrász, manikűr és kozmetikai szalon költözik.

— *Más.* Kényszerköltözéssel távozik helyiségéből, a Minorita-palotával szemben levő Oktogonból, a Wagon Lits utazási menetjegyroda. Új helyisége a Minorita templom mellett lesz, ahol előreláthatólag fokozottabb ambícióval elégítheti ki az utazó-közönség igényeit.

— *Más.* Vörös László dr. lapszerkesztőék közismert Sipszi kutyája tizennégyéves korában elvesztette látóképességét. A hűségben végelgyengülő kutya iránt általános a részvétel.

Hölgyeim és uraim . . . heti hireink közlését befejeztük.

Speaker.

— **Vajjon a parlament mai betegségének az ellenzék vagy a mai kormánypárt az okozója?**

Kohonné válik az urától. Azt mondja neki Grünné:

— Jól is teszed, hogy elválsz attól az embertől, hiszen az ugyis beteg.

— Igen, tüdőbajos a gazember, — harsogja Kohonné.

— Tüdőbajos?

— Igen.

— Na és öröklött dolog ez nála?

— Egy frászt, közös szerzemény.

♦♦♦♦♦

A súlyos gazdasági viszonyokra való tekintettel, tisztelettel kérjük hátralékos előfizetőinket, hogy esedékes nyugtáikat rendezni sziveskedjenek. (Bocsánat ez a pár sor nem vicc).

♦♦♦♦♦

— **Egyes gyárak pályadíjakat tüznek ki reklámötletekre. Hogy lehet az, hogy a nagyfizetésű direktoroknak a szomszédba kell menni ötletekért?**

Egy vidéki városkba új rabit választott. Egy hitsorsos valamilyen ügyben beszélni akart a rabival, de az előszobában elébe állt a rabi bócherje és azt mondta neki:

— Most nem lehet bemenni, a rabi tanul.

— Jól van, — felelte a zsidó — majd eljövök holnap.

Másnap újra csak azzal fogadta a bócher, hogy nem lehet bemenni, mert a rabi tanul és harmadnap megint. Erre aztán már felfortyant a zsidó:

— Hogy az ördög vigye el a hitközséget, hát nem tudtak egy olyan rabit idehozni, aki már eleget tud?

♦♦♦♦♦

— **Jorga megtiltotta a köztisztviselőknek a ruzst, pudert, dekoltázst. Vajjon miért?**

A fiatal gróf feleségül veszi a fiatal grófnőt és amikor az esküvő után magukra maradnak, hosszan és mélyen megcsókolja.

— Édesem, — mondja a grófnő — ezt mások is így csinálják?

— Mások is, édesem.

Következik a második hosszú, mély csók és a grófnő megint megkérdi:

— Édesem, ezt mások is így csinálják?

— Igy, édesem.

— Mindenki?

— Mindenki, édesem.

Most jön a harmadik hosszú, mély csók.

— Édesem, — kérdi a grófnő — ezt a paraszt is így csinálja?

— Igen, édesem!

A grófnő elgondolkodik egy kicsit, aztán megkérdi:

— Édesem, nem tuljó ez nekik?

— **Napról-napra véres nyilatkozatokat hal-
lunk és olvasunk nemzeti parasztpártiak részé-
ről Maniu ellen. Tulajdonképen miért nem
szakítanak ezek nyíltan a volt kormány-
elnökkel?**

Kohn folyton veszekszik az asszonnyal, állandóan han-
gos az utca a lármájuktól.

— Hát ha olyan rosszul bánik az ura magával —
mondja Kohnénak a szomszédasszony — miért nem válik
el tőle?

— Azért, lelkem, hangzik a válasz — mert még nem
vagyunk megesküdvé.

— **Jorga kijelentette a parlamentben, hogy
szívesen fogad tanácsokat és ötleteket bár-
melyik oldalról is. Mit szól ehhez egy nem-
zeti parasztpárti képviselő?**

Rotschildhoz beállit egy pasas
és arra kéri, hogy alkalmazza őt
házi tanácsadónak.

— En egy olyan okos ember
vagyok, — mondja Rotschildnak —
hogy akármilyen ügyes-bajos dolga
akad, én kitűnő tanácsokat fogok
adni önnek.

Addig beszél, míg Rotschild al-
kalmazza őt. Telnek, mulnak a hó-
napok, a pasas minden elsején fel-
veszi a fizetését, de tanácsokat még
egyet sem adott. Végül Rotschild
magához hivatja:

— Nézze, barátom, most itt van az alkalom, hogy egy
jó tanáccsal lásson el engem.

— Parancsoljon velem, báró ur. Mibe lehetek szolgálatára.

— Adjon nekem egy tanácsot, hogyan szabadulhatnék
meg magától?

— **Jorga nyilatkozata a feketeszesz kiski-
rályok ellen egyszeriben megnyugtatta a köz-
véleményt. Hogy van ez?**

Egyik lengyel határmenti faluban defektet kap egy
autó. A kocsit tulajdonosa nagynehezen elvonszolja a hely-
beli kovácműhelyig, ahol a kovácmester egy vérbeli galiciá-
ner, megvizsgálja az autót, előveszi a kalapácsát, három
kalapácsütést tesz rá és az autó újra teljesen rendben van.

— Was bin ich Ihnen schuldig? — kérdi az autós.

— Fünfzig Zloty, — feleli a kovács.

— Was? Fünfzig Zloty für drei Hammerschläge?

— Nü? Ein Hammerschläge: ein Zloty. Zwei Hammer-
schläge: zwei Zloty. Drei Hammerschläge: drei Zloty. Gewusst,
wohin zu schlagen: siebenundvierzig Zloty, zusammen fünf-
zig Zloty.

— **A kivültámogató pártok, amelyek a Jorgáért a felelősséget vállalni nem hajlandók, milyen alapon akarnak részesülni a kormány-pártisággal járó különböző előnyökben?**

Egy kis községben nagy tüzvész pusztított és a községnek nagy része porig leégett. A tűzkárosultak kétségbeesve az előljáróságra szaladtak arra a hírre, hogy a község segélyben részesíti őket. A segélyt kérők között ott jajveszékelt Kohn is, akinek a háza azon a vidéken volt, amelyet a tűz megkimélt. A jegyző rákiáltott:

— Hát maga milyen alapon kér segélyt? Hiszen a maga háza nem égett le.

— Leégni nem égett le, — felelte Kohn — de én is nagyon megijedtem.

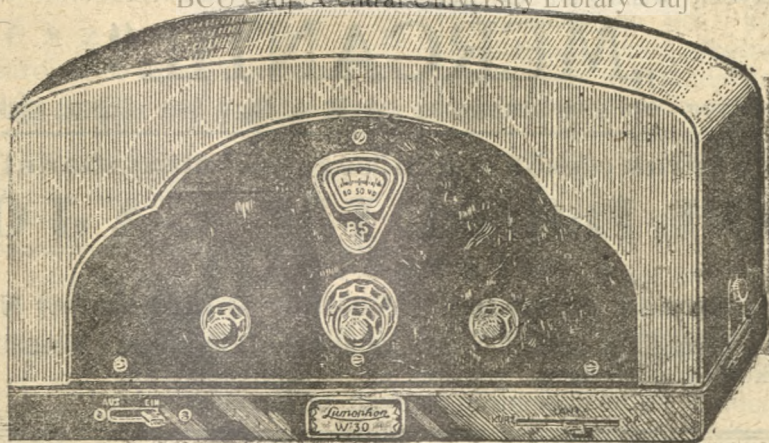
♦♦♦♦♦

— **Mit szólnak választások előtt a parasztok ahhoz, hogy a sokat hangoztatott segítség még mindig késik?**

Az egyik forgalmas utkereszteződésnél megáll egy ur a toprongyos koldus előtt és zsebében kotorász aprópénz után.

— Tessék sietni, kérem, — mondja a koldus erélyes hangon — míg maga itt kotorász, ezalatt a legjobb kundschattjaimat elszalasztom.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Csőekkel Lei 9.000 reklám áron!

Magas-frekvenciájú árnyékoltrácsú csövel, Háromrácsos végerősítéssel, kétoldalu egyenirányítással. Antennatekerccsel, a szelektivitás emelésére.

Követelje rádiókereskedőjétől ezen szenzációs gép bemutatását. Vízonteladókat kiszolgál HIRSCHMANN Károly Arad, Strada Gheorghe Lazar No. 17.

— **Milyen megegyezés jött létre Jorga és Lupu dr. között ?**

Két bócher sétál az utcán és találtak egy rövid szivart.

— Igen, — mondja az egyik — de hogy fogjuk elszívni ?

— Nagyon egyszerűen, — szól a másik — nekem van egy kitünő ötletem.

— Halljuk ?

— Én fogom elszívni.

— Na és én ?

— Te meg majd köpködsz hozzá.

♦♦♦♦

— **Hogy van az, hogy most a választásztások előtt még a legnagyobb ember sem tud kiigazodni abban, hogy a nemzeti-parasztpártban ki hová huz ?**

A színházban egyszer kifütyültek egy darabot, csak egyetlenegy ember tapsolt.

— Miért tapsol ön ? — kérdezték tőle a szomszédai.

— Én, kérem, — hangzott a válasz — azoknak tapso-
lok, akik fütyülnek.

Szőnyeg, függöny, stor, sezlonát-
vető, butorszövet,
brokát és mokett, roletta- és matracgradl, függöny-etamin és
tussor, paplan, kelengyevászon, **legolcsóbban**
selyem, szövet és bélesáru

„MERCANTIL“

szőnyeg- és divatáruházban **ARAD**, a Dácia kávéházzal szemben.

Csak az árak olcsók — minőségeink változatlanul jók

GOLDSTEIN LAJOS

DIVATARUHÁZA

Arad, Strada Bratianu (Weitzer János-uca) No. 2

Mélyen leszállított árakon nagy választékot nyújtunk kosztüm-
kabátkutnik, bársonyok, selymek és mosóanyagokban. — A hölgy-
és férfiközönség kedvelt bevásárlási helye!

! Sürgőncim: „VARFABRIC“ Arad. Telefon: 918. !
Építészek, kereskedők!

Prima **Lalasi**nti hófehér darabos mész legolcsóbb
árban megrendelhetők, prompt és későbbi szállításra

Berzovai mészgyár részv.-t. Arad

Bul. Reg. Ferd. 6. — 28 köbmt. kiadóképessége garantálva 14 napra a leoltás utá

Tavaszi női és leányka felöltő és
ruha ujdonságok megérkeztek

IULIU PLESZ GYULA

céghez Arad,

a színház hátsó bejáratával szemben. A CONSUM hitelkönyvesskéjével vásárolható nálam **6 havi részletre.**

Mindennemű

fűszer- és csemegeárúk
legjobb minőségben, legolcsóbban

ÉLES

fűszer- és csemegeüzletében

Hirdessen az

Erdélyi Életben!

az **Aradi Iparosok Hitel-**
szövetkezete

Áruhitel-
osztályánál

melynek bevásárlási könyvecskéivel
készpénzárón
vásárolhat 65 legelőbb aradi cégnél
6 havi részletre

Jelentkezés naponta 9—12 és 3—6 óráig
az **ARADI IPAROSOK HITELSZÖVET-**
KEZETE ÁRUHITELSZÖVET-
KEZETE ÁRUHITELSZÖVET-
Weitzer- és Bathány-u, sarkán.

THERAPIA

szanatórium Arad, Str. Iosif Vul-
can(Kazinczy-u.)8.

Telefon 532. Telefon 532.
Legmodernebb műtőfelszerelés.
Röntgen, Quarz. — Diathermia.

Hirdessen az

Erdélyi Életben!

Bevásárlás előtt tekintse meg

Szántó és Komlós

ruhanagyáruház szenzációs ki-
rakatait. — Mélyen leszállított
árak. Mérték utáni rendelések
gyorsan, pontosan és megbizha-
tóan eszközöltetnek. Szenzációs
nagy raktár iskolaöltönyökben.

ARAD, Színházépület.

Ha olcsón és praktikusán
akar vásárolni, úgy keresse fel

Salgóné

bizományi üzletét

ARAD, Str. Horia (Széchenyi-u.)
Neuman-palota, hol: közszük-
ségleti, háztartási, alkalmi, aján-
dék tárgyak, antiquidások dus vá-
lasztékban állandóan kaphatók.

Tekintse meg a kirakatot!

BUZA-ÁRAK! UJ ÁRAK!
MUZSAYNÁL

színházzal szemben

Öltöny Tavaszi felöltő

Trench-coat

Nem gyári áru! Minden darab
saját készítmény! Mielőbb bár-
hol vásárol, keressen fel. Mercur
iparos bevásárlási könyvre
6 havi hitel.

„Dácia” kávéház és étterem

Arad előkelő közönségének találkozó helye!

Bélyegzőket olesón, jól és azonnal készít **Stampa**
bélyegzőgyár Arad, a főpostával szemben

Kül- és belföldi gyógyszerkülönlegességek

Vojtek gyógyszer-tár

Mindenki
bevallja...
Senkisem
tagadja...
hogy a

TRIOIRON

rádiócsövek-
nek és hangszó-
róknak nincsen
párja!

Színházi, estélyi ruhákat fest, vegyileg tisztít

KNAPP

gőz- és villanyerőre
berendezett vállalata

volt Weitzer-uca 11.

volt Magyar-uca 10

Hirdessen az

Erdélyi Életben!

BGU Cluj / Central University Library Cluj

AZ

ARADI KÖZLÖNY

Erdély leg-
régibb, legolvasottabb és
legelterjedtebb napilapja!

MINDEN HÁZNÁL LEGYEN

Hirdessen az

Erdélyi Életben!

HA NINCS.-AKKOR VEGYEN!

Modernül berendezett intézetemben őszi és téli ruhák bőr-
kabátok festését és vegytisztítását a leggyorsabban és leg-
szebben **Hoszpodár Arad,** Str. V. Stroiescu No. 13.
végzem

Mielőtt lakását festetti
vagy házában költözik, val-
lanyvezetését fektesse a falba **Návrádinál** Bul. Regele
Ferd. No. 13.

Lovrov & Co., Arad.

Kiadja az „Erdélyi Élet“ Lapkiadó Vállalat.